

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 46. Synodi sententia circa contritionem in Sacramento Pœnitentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI. „naturalis amor ad id etiam conferat,
 A C. 1551. „tanquam illius fructus.

§. XLV.

Theologorum sententiæ circa Pœnitentiam.

Attamen Melchior Avosmedianus Paccensis Episcopi, qua dignitate auctus denuo sub Pio IV. ad Synodum venerat, hanc in rem ita exorsus est: „prius nos propter pœnæ metum dolemus, dein propter Deum, postea vero, aiebat, peccata confitemur, Bernardus autem Colloredus Dominicanus, Foroliviensis Episcopi Theologus, illis, quæ sunt ad Pœnitentiam necessaria, adnumeravit timorem, detestationem, ac fidem, ex qua spes oritur, & ab hac dilectio, ejusdemque Sententiæ fuit Franciscus Contreja ex Ordine Minorum observantium. Porro reapse, quantum ex actis conici licet, Theologorum mens erat, ut error hæreticorum damnaretur, qui tanquam inhonestum improbabant pœnæ timorem.

§. XLVI.

Synodi sententia circa contritionem in Sacramento Pœnitentiæ.

Pall. n. 25.
 § 26.

Ad hæc Joannes Æmilianus Tudetanus in Galætia Episcopus hunc in
 mo-

modum differebat : „Veritati minus
 „consonum videtur, quod quis de suis
 „peccatis dolorem concipere queat, ni-
 „si ad eum moveat amor : minus vero
 „certum est, quod sola attritio unacum
 „Sacramento sufficiat,„. Ex his multæ
 oriebantur disputationes, in quibus agi-
 tabatur, an ad Sacramentum pœniten-
 tiæ requireretur contritio : quippe Theo-
 logorum nonnulli contendebant, sim-
 plicem sufficere attritionem, quæ ex
 metu pœnarum inferni concipitur. Alii
 ex adverso propugnabant, quod in hoc
 metu necessario includi debeat amor
 quidam initialis, quinimo ipsemet E-
 piscopus Tudetanus alios excedens e-
 jusmodi amorem asseruit necessarium,
 & propugnavit, opus esse contritione
 perfecta, quin tamen hinc argui possit,
 per Sacramentum peccata non remitti,
 cum ea Sacramentum jam inveniret re-
 missa per præeuntis Contritionis effica-
 ciam : siquidem, ajebat, ipsa Con-
 tritio id præstat virtute Sacramenti,
 cujus votum in ea continetur.

Ob hanc opinionum diversitatem
 præprimis decretum condebatur, in
 quo sat manifestum fit, quod simplex
 attritio ex solo pœnarum metu concep-
 ta intra Sacramentum sufficiat. Hujus
 decreti verba erant sequentia. *Illa con-
 tritio, quam Theologi attritionem vocant,*
Elis. Eccles. Tom. XXI. F quod

Sæcul. XVI.

A.C. 1551.

VOYEZ LE

livre intitule

Eclaircisse-

ment sur cette

celebre que-

stion : Si le

Concile de

Trente a

Paris 1683.

Par. Mr.

Querat

Docteur en

Sorbon.

Sæcul. XVI. A. C. 1551. *quod imperfecta sit, & solum vel ex turpitudinis peccati consideratione, vel ex gehennæ, & pœnarum metu, qui servilis timor dicitur, concipiatur, si voluntatem peccandi excludat, & dolorem qualemcunque de commissis delictis exprimat, statuit hæc sancta Synodus, & declarat, non solum non facit hominem hypocritam, & magis peccatorem (ut quidam blasphemare non verentur) verum etiam sufficit ad Sacramenti hujus constitutionem, ac donum Dei est, & Spiritus Sancti impulsus verissimus, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantum moventis, quo pœnitens adjutus, cum sine aliquo dilectionis in Deum motu esse vix queat, viam sibi ad justitiam munit, & per eum ad Dei gratiam facilius impetrandam disponit.*

Cum antea hoc decretum fuisset conceptum adjectis hisce verbis: *Hæc attritio sufficit ad Sacramenti hujus constitutionem*, hinc Tudetanus Episcopus gravibus omnino verbis demonstrabat falso dici, hujusmodi dolorem sine amore vix unquam concipi posse: Porro cum variæ essent Auctorum sententiæ, an hæc attritio satis esset Sacramento constituendo, ita ut homini attrito remittantur peccata absolutionis supervenientis vi, quamobrem Decretum sicuti nunc exstat, confectum est eo modo, prout a nobis refertur. Hæc sunt propria

pria Pallavicini verba : unde extra o-Sæcul, XVI.
 mne dubium positum videtur, quod Sy-A. C. 1551.
 nodus, ne in suspicionem definitionis
 hac super re factæ trahi posset, caute
 omnem ansam præciderit, ac Theolo-
 gis plenam de hoc argumento dispu-
 tandi, ac sententiæ, quæcunque ipsis
 præplacuerit, accedendi libertatem re-
 liquerit, unice contenta, ut dissidia per
 Lutheri affectas suscitata componeret,
 quin tamen Catholicarum Scholarum
 opiniones nullatenus fidei Orthodoxæ
 adversas tangeret.

§. XLVII.

*Disputatio circa materiam Sacramen-
ti Pœnitentiæ.*

Fervens pariter habebatur disceptatio,
 qua ratione actus pœnitentis decla-
 randi essent partes Sacramenti. De-
 monstrabant Scoti Doctoris Discipuli,
 quod tunc, si contritio, confessio, & sa-
 tisfactio dicerentur materia Sacramen-
 ti Pœnitentiæ, minus apte hac de re
 ageretur, cum Sacramenti materia in
 ea re, quæ Sacramentum recipienti a
 Ministro applicari potest, non vero con-
 sistere debeat in illa, quæ importat ac-
 tionem Sacramentum recipientis : ea
 igitur ex ratione proprios Pœnitentis
 actus nequaquam tanquam ipsius Pœni-
 tentiæ partes respici posse ajebant. In-